

festa major 1983

VERSOTS DELS DIABLES DE TERRASSA

SI ENS VEIEU AMB CUA I BANYUTS, NO ÉS QUE SIGUEM VAQUES NI CORNUTS,
SOM ELS DIABLES TERRASSENS, COLLONUTS!

Enguany, els DIABLES DE TERRASSA, tornen a recitar els versots del Ball de Diables, esperant que tinguin la mateixa mala acollida que els de la pèssima Festa Major passada. Com que no sou ni banyuts, ni cornuts, ni collonuts us recordem, altra vegada, que l'origen dels versots es remonta als Auto-Sacramentals, bàsicament, de les comarques del Penedès i Camp de Tarragona, i representaven les lluites entre el bé i el mal (cel i infern). Al llarg dels anys, la coreografia i textos han anat evolucionant (degenerant?) fins arribar al ball de Diables de mitjans del segle XIX, on apareixien uns versos satírics, variables cada any i que reflexen les situacions socials, econòmiques, polítiques... etc., del moment, concretant-se sempre, però, en la vida local on es fa el ball parlat.

LLUCIFER

Fa dos anys que vàrem arribar a aquesta enorme ciutat que ens va acollir i allotjar i ja veieu quin disbarat. Eleccions, patums i ajuntament aquí farem esment i espero que aquesta vegada per tothom hi hagi cullerada. Perquè ara us treurem a la cara tot el què passa d'amagat perquè n'hi ha molts que l'han cagat i a l'ajuntament hi són encara.

DIABLE

Tant que es queixen, tant que es queixen i tots hi volen tornar. Vés a saber què els hi donen a la Casa del Raval. Foten els arbres a dojo -ja no saps per on passar- i passen per la maroma perquè els tornem a votar. Els socis-llestos manaven i ara tornen a manar. Qui ho ha provat, ja no ho deixa i qui no ja ho vol provar. Tant que es queixen, tant que es queixen i tots allarguen el cap perquè surti a tota foto a els actes oficials. Com quan vivia el Paquillo i arreu fotia pantans.

LLUCIFER

Aï, diable, «da que ta quejas?». Deixa-ho així, «no t'enroyes», que més val que quedi el Royes que no que ens caigui un Callejas.

DIABLE

Deien que d'entrada no i ara no en volen sortir. Socis-llestos, socis-llestos, que no vam pas quedar així.

Que us van votar perquè deieu que marxàvem de l'Otan i fa mig any amb escriu i encara estem 'nar-hi 'nant.

Aï mare, que amb aquest pas farà la mili a Varsòvia. Allà no em diran «polaco» ni em vindrà a veure la nòvia.

LLUCIFER

Com que jo sóc un diable, me'n vaig a l'infern pitant. Però vosaltres no creieu que pugueu trigar-hi tant. Que si us quedeu a l'OTAN vindreu per la porta gran.

Amb el forat que farà un missil a Barcelona podreu arribar a l'infern pel metro d'Urquinaona.

DIABLE (cantat)

He vist un rei!
un quèee?
Un Royes!
A bé, si bé!

He vist un Hippil!
un quèee?
un Gil!
encara hi és?

He vist un Grau!
un quèee?
un Graaauuu!
Va bé si cau!

He vist un local!
un quèee?
un local!
calla animal!

He parlat amb el Labòria!
Quèee?
Amb el Labòria!
no m'ho crec!
Hi havia la Rosa!
Quèee?
La Vaques!
Muuuuuuuu!

He vist el Valls!
Quiiii?
El Jaume Valls!
Està boig, està boig!

He vist un diable!
un quèee?
un banyut!
que collonut!!!

DIABLE

Sortia dels Amics bufat com de costum -la Lourdes m'atunyina de gin, conyac i rum- i vaig entrar en un cràter obscur i sense llum. Podia ser la lluna o Mart o molt més lluny. Els ulls em trontollaven, semblava have-hi fum. Vaig fotre una morrada al fons. Ja mig difunt vaig raure contra un roc del gruix d'un cop de puny. De tant en tant sentia, intentsa, una ferum barreja esmorteïda de porro i de pixedum.

Després d'una hora i mitja em va venir la llum. Davant de l'Atenea -calent vespre de juny- vaig fer la vista enrera i vaig tenir un ensurt:

— Ai, déu, carrer Sant Pere, allà on pixen els gossos, amb això de les lloses m'has fet ben malbé els ossos. A sota l'enllosat hi tinc la pell a trossos.

LLUCIFER

Això et passa, poca-solta, per entrompar-te als Amics i cantar fins altes hores «ni pobres, ni pobres, ni rics». (Cantat)

DIABLE

Ja tenim l'eslogan: **TERRASSA, CIUTAT CULTURAL!** Han nascut moltes patums a aquesta ciutat animal.

La Paulina remilgada renega cada vegada del nou govern socialista i la senyora, integrista, demana una ciutat com cal.

Tot parlant de gent famosa no hem d'oblidar el Feliu Formosa que ha marxat a la capital al no creure's el de ciutat cultural.

De Montserrat ens ha arribat l'il·lustre cap pelat. No cal fer-ne pas cabals és en Joan Casals que és de Joventuts Musicals.

I heus aquí una patum puntal als «Amics» sempre ben apalancat hi tenim / l'Eudald

que és un bon intel·lectual però de segur que té un brillant a la punta / del pardal.

N'hi ha un que no fa gens de merder és el Jaume Cabré dona classes, escriu i es tanca al seu niu diuen que és un home de pes però nosaltres no en sabem res. I d'on treus tu, Martínez Lozano, les marines ¿que vas anar a la Manxa a lluir la teva grossa panxa i allà no hi ha ni marines ni petxines?

Un altre patum a la llista. Home seriós, bon artista: en Miquel Farré pianista

que després d'haver estat internacional torna a la seva ciutat natal tot fent concerts per Nadal al «Monstre» Cultural.

També tenim una patum esencial amb qui ningú se les gasta i treballa al Banc Comercial Antoni Padrós, gran cineasta.

I la més gran patum trapella és l'honorable Manel Tobella. Val més que deixis l'Arxiu i et dediquis a «paje» Xiu-Xiu.

LLUCIFER

Però parlant de les patums encara ens en deixem una. Coneguda per tots serà si una copa fem petar i si als Amics voleu entrar amb ella haureu de parlar. Si ni així la coneixeu no patiu que bé ho sabreu perquè el cap gros d'aquest any a la nostra festa ja pertany.

DIABLE

Quan hem pujat per la Font Vella hi he trobat una vella que sortia molt contenta i no perquè anés gaire calenta. La butxacca, però, li bullia perquè, ves quina follia el Bingo l'hi ha tocat després de tres anys d'haver esperat.

Me l'he mirada tot estranyat Bingo? Quin Bingo? l'hi he preguntat però si això era un cinema!! — Ai noil que vas atrassat perquè els del Centre Social Catòlic (AMEN) el cinema han arrasat per poder-hi estar més amples als nens han dat pel sac.

I jo et pregunto Llucifer dels vaillets, què n'hem de fer? L'únic cine que tenien per ells se l'han carregat aquests passarelles que catòlics es diuen per postres i jo me'ls menjaria vius com ostres.

Com que ells són tan catòlics i a més a més tan socials han rebentat el Regina per a jugar-s'hi els cabals.

Canten bingo, canten línia, canten missa al Sant Esperit. De dia ens foten els quartos i se'ls juguen per la nit.

LLUCIFER

No m'ho haig de pensar gaire perquè això té molt mal caire. La inquisició ho hauria fet igual encara que fos molt animal. Cremem aquesta colla de renegats així com el Bingo del costat.

DIABLE

Als diables de Sabadell no se'ls hi aixeca mai dreta. Els tenen més petitons que monedes de pesseta.

A Terrassa, a més de diables, tenim diables infantils. I els nostres nanos dels grans de Sabadell fan pernells.

Ara diu que els castellans van per la torre de set. Els minyons van per la vida amb el cul del tot estret.

Ai diables de Sabadell, ai que aneu a poc a poc. Apa, veniu a Terrassa si voleu veure el què és foc.

LLUCIFER

És veritat, això passa i tens tota la raó, per això crido amb braó: Els de Terrassa som massa.

DIABLE

A Terrassa hi ha una «Pàjara» que sembla treta del Sàhara.

Empelt d'estranyes animals que treuen foc pels queixals.

Si la mires pel darrera, collons, quina regatera.

Si la mires per davant, recollons, quin bon pitram.

Ara que ho veig, Llucifer, has vist la cara que té?

Se t'assembla de bon tros. Dimoni, què vau fer els dos?

Jo et pregunto, Llucifer, aquella nit, què vas fer?

LLUCIFER

Ai diables, que jo no ho sé. Però us juro que m'ho vaig passar bé.

DIABLE

Angel Garcia
dolça companyia
no ens toquis la pera
ni de nit ni de dia.

Angel Garcia
dolça companyia
no t'escaquegis com el Labòria
ni de nit ni de dia
i si algun diable un local ve a reclamar
Angel Garcia, deixat enredar.

LLUCIFER

Oh Jordi Labòria!
a tu només et recorda
el que té mala memòria.

DIABLESSA

PARE Labòria,
que esteu a l'ajuntament, a la Diputació i a tot arreu,
SIGUI alaada la vostra reputació,
VINGUI a nosaltres l'esperat local (si s'escau),
FACI'S la vostra voluntat
amb la vostra generositat, (Ha, ha, ha)
així a Terrassa com a la Universitat.

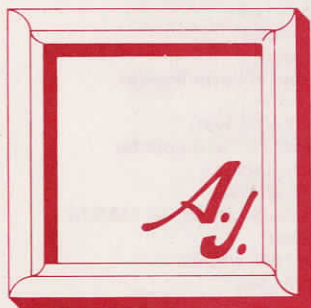
La vostra paciència, dia rera dia,
any rera any, ja s'ha acabat.
DONEU-NOS, oh senyor Labòria!
d'una puta vegada, el que ja fa cinc anys us havíem
/ demanat.

I PERDONEU-NOS, oh Labòria! La nostra insistència.
AIXÍ com nosaltres no perdonem la vostra
persistent amnèsia.
I no permeteu, oh Labòria! que nosaltres
ens encostipem al pati de l'Ajuntament.
ANS lliureu-nos el nostre esperat, estimat,
suplicat, pregat, desitjat, anhelat, aprovat,
anomenat, enyorat i laboriós local.

AMEN

ÀNGEL

Au, dimonis, prou de guerra
que ja n'heu fet un gra massa
i que dieu més mentides
que els del «Diario de Terrassa»
ara que, segons ens diuen,
s'ha fet encara més fatxa.
Prou xivarris i versots
prou de dites i gatzara.
Tornareu dintre d'un any,
però foteu el camp ara.

Art
Jacquard

MARCS I LÀMINES - Avda. Jacquard, 29 - Tel. (93) 785 48 16 - TERRASSA (Barcelona)